

نقش والدین در انتخاب دوست برای فرزندان

رفت و آمدهای کودکان و نوجوانان با دوستان خود، موجب تغییر نگرش و رفتار آنها می‌گردد و والدین باید با آگاهی دادن و ارشاد و راهنمایی آنها را در مسیر زندگی هدایت و یاری کنند.

خبرگزاری مهر- رفت و آمدهای کودکان و نوجوانان با دوستان خود، موجب تغییر نگرش و رفتار آنها می‌گردد و والدین باید با آگاهی دادن و ارشاد و راهنمایی آنها را در مسیر زندگی هدایت و یاری کنند.

والدین اغلب با شگفتی و اعجاب به دوره نوجوانی می‌نگرند. مشغله زندگی روزانه، الزامات گاه موجب می‌شود که والدین متوجه گذشت ایام و بزرگ شدن کودکانشان نشوند.

اغلب پدران عادت کرده‌اند که پس از یک روز کاری خسته کننده، به محض ورود به منزل با شور و شوق و صفناپذیر پسر پنج شش ساله خود و سرو صدای شادی آور او روبرو شوند. لیکن پس از گذشت چند سال آن کودک دلنشین را در هیأت نوجوان دوازده سیزده ساله ای می‌بیند که به ندرت از اتاقش بیرون می‌آید و هنگام روبرو شدن با او به یک سلام ساده و مختصر بسنده می‌کند.

چون در رابطه دوستانه، مشارکت و اثرپذیری رفتاری دیده می‌شود. پس به عنوان یک اصل کلی می‌توان گفت که یکی از مهم‌ترین حیاتی‌ترین نیازهای جوانان دوست‌یابی و انتخاب دوست خوب و مناسب است.

در این مطلب می‌خواهیم ببینیم که چرا نوجوانان در این دوره از زندگی بیشتر دوست دارند با رفیقانشان باشند و معاشرت کردن با دیگران را دوست دارند؟ در پاسخ به این سؤالات باید توجه کنیم که دوستی و ارتباط با دیگران لازمه حیات اجتماعی انسان است. در ارتباطات اجتماعی، افکار، اخلاق، استعدادها و رفتار انسان‌ها تغییر و تحول می‌یابد.

گاهی فرزند در مدرسه، همبازی و هم‌کلاسی دارد، ولی با آن‌ها رفاقت و صمیمیت ندارد. چون در رابطه دوستانه، مشارکت و اثرپذیری رفتاری دیده می‌شود. پس به عنوان یک اصل کلی می‌توان گفت که یکی از مهم‌ترین و حیاتی‌ترین نیازهای جوانان دوست‌یابی و انتخاب دوست خوب و مناسب است.

به طوری که اگر در این زمینه دقت و احتیاط لازم به عمل نیاید، بقیه تلاش‌های تربیتی نیز مثمر ثمر نخواهد بود. دوست خوب تکیه‌گاه و سرمایه و پشتوانه مطمئنی در شرایط گوناگون زندگی افراد است. امام علی (ع) می‌فرماید: ««من لا صدیق له لا ذخر له« کسی که دوست نداشته باشد، سرمایه‌ای ندارد»؛ معیارهای دوستی در روایات بیان گردیده است که از جمله آن می‌توان به کلام امام صادق (ع) اشاره کرد که فرمود: ««صدقت و دوستی دارای حدود است هر کس همه یا بعضی از آن‌ها را دارا بود، او را دوست بدان و اگر کسی هیچ یک از شرایط دوستی را نداشت، او را دوست ندان»؛

بنابراین از نظر اسلام دوست‌یابی و رفیق داشتن از اهمیت زیادی برخوردار است. و اسلام آن را تأکید می‌کند که هر فردی آن را داشته باشد، ولی مسأله مهم در این است که انسان با چه کسانی رفاقت کند. در اینجا چون نوجوان تازه پا به عرصه اجتماع و استقلال پیدا کردن می‌گذارد، پدر و مادر باید در نوع انتخاب دوست به فرزندان نوجوان خود کمک کنند تا مبادا رفیق نارفیق آن‌ها عمر نوجوانی آنان را تباه کند.

باید توجه داشت که میل به مقایسه و همسان سازی و مشابهت و خصوصیات ظاهری و باطنی دیگران، یک اصل انکارناپذیر در وجود آدمی است. امام علی (ع) می‌فرماید: ««کل امری و یمیل الی مثله« هر فردی به مثل خودش میل پیدا می‌کند.

اگر کودک از دوست خود تأثیر و حرف‌شنوی بیش‌تری دارد، بدان سبب است که احساس می‌کند در برخی مسائل با هم شباهت دارند. البته این دیدگاه به معنای مخالفت با والدین نیست بنابراین نمی‌توان به طور مطلق حکم کرد که این رفت و آمدها، منفی و مخرب است. بلکه یک دوست خوب در برخی مواقع باعث نجات خود از موقعیت‌های خطرناک می‌گردد. آنچه مهم است این است که رفت و آمدهای فرزند ما با دوستان خود، موجب تغییر نگرش و رفتار او می‌گردد و والدین باید با آگاهی دادن و ارشاد و راهنمایی وی را در مسیر زندگی هدایت و یاری کنند.